

[Christmas Møller.]

bejdet. Man kan jo ogsaa udtrykke det paa den Maade, at det, der skete ham, var, om jeg saa maa sige, Uheld i Held, for det ærede Medlem vil aabenbart meget gerne fremhæve, hvor slet han bliver behandlet. Jeg har mange Gange sagt, at Fristerne skal overholdes paa rimelig Maade, men naar der er givet Varsel, som det blev gjort i Eftermiddag, saa vilde det nu ikke have været umuligt for det ærede Medlem at lave det Ændringsforslag, han her har fremsat, og som jo ikke er saa forskelligt fra den Dagsorden, vi i Eftermiddags stemte om. Og Forholdet er med dette Ændringsforslag det samme som med Dagsordenen, det indeholder i det store og hele ikke Bestemmelser, som er tiltrækkende for os, og derfor maa jeg anbefale at stemme imod det.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg yderligere kun sige, at ingen har nogen Sinde benægtet, at der er industrielle Foretagender, som har givet gode Fortjenester, gode Udbytter i de sidste Aar, men hvis han vil undersøge, hvorledes Stillingen har været over en Aarrække, vil han se, at da kommer han meget meget, nemt for de allerfleste Selskabers Vedkommende ned til en Procentsats, der ligger under de 6, som han selv har foreslaaet i sit Ændringsforslag som rimeligt Udbytte. Derfor skulde det ærede Medlem maaske overveje sin Stilling endnu en Gang.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at vi kan ikke ønske, at Statinstitutioner ikke faar en saa god og stærk Stilling som muligt, og dette gælder ogsaa Forligsinstitutionen. Men naar man fra Forligsinstitutionens Side er kommet ind paa en Politik, som ikke gaar ud paa at skønne over, hvad der økonomisk er rigtigt, altsaa hvad der bør gøres ud fra Billighedshensyn, en Politik, som ikke gaar ud paa at afveje økonomiske Forhold, Konkurrenceforhold og meget andet, men naar Forligsinstitutionen, hvad ikke kan bestrides, har udviklet sig til en Institution, som blot søger at finde Vej frem, at springe over, ikke hvor Gærdet er lavest, men hvor det overhovedet er muligt at springe over — naar man maa indrømme, at Udviklingen har ført os hertil, saa har jeg ogsaa Lov til at sige til den højtærede Finansminister, at Forligsinstitutionens Arbejdsmaade former sig efterhaanden saadan, at man ikke kan have alt for megen Respekt for den, og der er efter min Opfattelse i det Mæglingforslag, som man nu vil gøre til Lov, Punkter, som, om en tvungen Voldgift behandlede dem, og om Rigsdagen behandlede dem paa nor-

mal Maade ved Udvalgsbehandling, vilde blive ændret og aldrig vilde blive ophøjet til Lov.

Det er ud fra disse Betragtninger, jeg har sagt sammen med Repræsentanten for det andet større Mindretal her i Tinget, at vi synes, man skulde gaa den samme Vej som i Fjor. Man vil det ikke, og derved er intet at gøre; vi har jo ikke Mindretalsdiktatur, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rager sagde det. Mindretallets Indflydelse er strøget, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen breder sig i al sin Vælde, et pragtfuldt Udtryk for det Fagforeningsdiktatur, som baade han og det ærede Medlem Hr. Rager plæderer her i Dag.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Gregersen, der, saa vidt jeg forstaaer, er Ordfører i hvert Fald for en Del af Danmarks Retsforbund her i Salen, havde aabenbart faaet det Indtryk, at mit Indlæg polemiserede mod ham, og han gav dette til Kende derigennem, at han aabenbarede for Tinget, at han ikke havde forstaaet ret meget af, hvad der var sagt. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis det havde været ham, jeg havde tænkt paa at belære, saa var min hele Udvikling blevet anlagt paa et betydelig mere elementært Grundlag, end det nu var Tilfældet, og det havde jo ogsaa været nødvendigt. Men da jeg slet ikke har Interesse i det ærede Medlem, skal jeg ikke komme med Gentagelser, jeg skal lade det ærede Medlem ligge, som han selv har redet; saa ligger han sikkert ogsaa godt.

Jeg vil herefter gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Brorsen, og min første Bemærkning kan for saa vidt ogsaa gælde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der kom meget let fra, hvad jeg havde fremført her, ved at sige, at naar Standpunktet var saa gammelt som fra 1925—26, har det slet ingen Interesse. Det ærede Medlem Hr. Brorsen var inde paa det samme, at dette med 1925—26 og de dengang indtagne Standpunkter havde ingen Interesse nu. Jeg maa sige, at jeg havde ikke troet, det skulde lykkes mig at faa en saa gammel Rotte til at gaa i Vandet, idet jeg i Aften med velberaad Hu kun omtalte 1925—26, men havde Arbejdskommissionen fra 1933 i Reserve, hvor de Herrer indtog nøjagtig samme Standpunkt som i 1925—26, og hvor de igen blev stillet over for Spørgsmaalet tvungen Voldgift fra vor Side. Men det ærede Medlem Hr. Brorsen valgte altsaa at forskanse sig bag den Forudsætning, at Standpunktet